

Sari:

”Hetä ku mä tapasin Eican niin se oli menoä.

Olin sillön kuustoista, ja oli maaliskuu. Mä nimittäin muistan sen talvitakin millanen sillä oli päällä sillön, sellanen ruutukuvioinen jossa oli makee karvareunus.

Mä rakastuin sen hauskoihin, hurjiin juttuihin ja pitkiin hiuksiin. Sen sormet oli kans niin pitkät ja kauniit kun se kääri sätkää. Mä halusin olla sen lähellä ja katsella sitä koko ajan.

En ollu koskaan aiemmin tavannu sellasta jätkää tai rakastunut kehenkään.

Ja Eicca sano heti ekana iltana et mä oon sen kimma ja et me ollaan yhdessä ikuisesti.

Me oltiin koko ajan yhdessä. Hengailtiin ja dokailtiin ja koulu alko menee vituiks.

Vaihdettiin kaupunkii ja varsinki siks et päästäis kauemmas munmutsista. Se oli koko ajan mun ja varsinki Eican kimpussa.

Ja sitä paitsi Eicca oli täältä kotosin ja sen faija anto meille aluks rahaa et me pärjättäis.

Siten kaikki alko meneen kuitenkin päin helvettiä. Me dokattiin rankasti ja Eicca alko käyttää kamaa. Kaikkia tyyppejä ravas meidän kämpillä ympäri yökaudet. Mä rupesin sanoo vastaan ja sillön se hakkas mut eka kertaa. Se meni jotenki suunniltaan siitä ku me ei enää oltukaan samaa tiimiä. Mä lannistuin siitä ihan täysin.

Mut en mä voi elää ilman sitä ja se tietää sen helvetin hyvin.

.

On meillä ollu ihaniakin aikoja, varsinki sillön kun Ellua ootettiin ja se synty. Eicca kävi töissäkin raksalla ja oli irti kaikesta kamasta jonkun aikaa. Sitten se alko taas menee pitkin öitä ja rupes syyttään mua kaikesta ihme paskasta.

Vaikka mä olin Ellun kans ihan kahdestaan kotona niin se tuli aamulla kännis räyhään että ketä täällä on oikein ollu, löi ja haukku huoraks niin et rapussa vaan raiku.

En mä sitten enää jaksanu yrittää.

Rupesin dokaamaan itekin taas ja Eicankin kans alko menee taas vähän paremmin.

En mä tiedä miten tässä käy. Ellun on parempi ainaskin olla mutsilla nyt jonkin aikaa.

En mä uskalla Eicca koskaan jättää enkä edes voi ku tiedän kuinka paljo se tarttee mua ja mä sitä.

Sitä paitsi, mihin mä ees oikein menisin?”